

HET DAGBOEK VAN ELINE

HETTY VAN AAR

Manteau

© 2016 Manteau / WPG Uitgevers België nv,
Mechelsesteenweg 203, B-2018 Antwerpen en Hetty van Aar

www.wpg.be - info@wpg.be
www.hettyvanaar.nl

Vertegenwoordiging in Nederland:

WPG Media BV
Wibautstraat 133
1097 DN Amsterdam
Postbus 1050
1000 BB Amsterdam

Coverontwerp, illustraties en boekverzorging: Ruthje Goethals
Coverillustratie gebaseerd op een concept van Cécile Hudrisier,
met toestemming van Cécile Hudrisier.

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd,
opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand of openbaar gemaakt, in
enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch, door fotokopieën,
opnamen of op welke wijze ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming
van de uitgever.

ISBN 978 90 02 26189 3
D/2016/0034/142
NUR 283

Elke overeenkomst met bestaande personen of situaties berust op toeval.

Zaterdag 23 juli, negen uur 's morgens

Vandaag ga ik met mama op vakantie. We gaan een week naar de kust. Mijn koffer staat al klaar. Mama maakt nooit zo lang van tevoren vakantieplannen. Ze is meer een lastminute-type. Een paar weken geleden zei ze opeens dat we een week in een caravan van haar vriendin mochten. Het leuke was dat de caravan aan zee stond. Ik zag het wel zitten, pootje baden, schelpen zoeken en lekker in de zon liggen. Toppie!

Ik hoef niet bang te zijn dat ik mijn vriendinnen mis. Ze zijn allemaal op vakantie.

Yelien is naar Oostenrijk.

Ellen zit in Ghana.

Emma is naar Frankrijk.

En Kato zit in de Ardennen.

Ik zat dus helemaal alleen in mijn eentje hier. En hier viel weinig te beleven. Alle dingen die ik bedacht waren veel leuker om samen te doen.

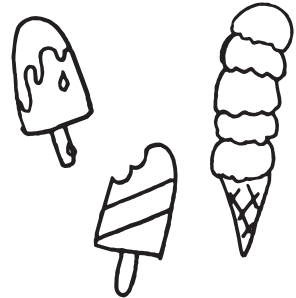
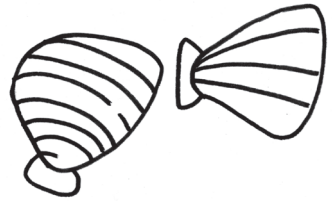
Samen een ijsje eten bij Venezia.

Samen naar het strandbad.

Samen shoppen.

Samen alle testers testen.

Samen de slappe lach krijgen.

Ik vond het niet zo erg om een week met mama naar

zee te gaan. De laatste tijd is het best gezellig met mama. Dat komt misschien omdat ze niet aan het daten is. Nu heeft ze tijd om samen iets te doen. Om elf uur vertrekken we. Er is alleen een probleem: het regent dat het giet. Ik hoop dat het gauw overgaat.

Zondagmiddag 24 juli, in de caravan

De zee is grijs, de lucht is grauw en de wolken zijn zwart. Het regent nog steeds. Daar kan niemand iets aan veranderen.

Gelukkig heb ik een boek meegenomen. En mama ook. Toch is het niet echt fijn. Als het thuis slecht weer is regent het buiten en kun je binnen lekker lezen. In een caravan is dat anders. De regen maakt zo'n herrie op het dak, dat je niet rustig kunt lezen. Je kunt elkaar niet eens verstaan. We moeten tegen elkaar schreeuwen. Raar is dat. Mama keek net op van haar boek en riep: 'Wil jij thee?'

'Ik zet wel', zei ik.

'Wat zeg je?' riep mama.

'Ik zet wel!' schreeuwde ik.

Het lijkt wel of we ruzie hebben.

Gelukkig hebben we dat niet.

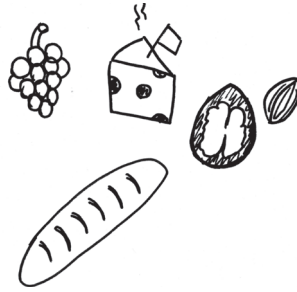
Wat een lawaai! En wat een pech.

Acht uur 's avonds

We zouden ergens gaan eten, had mama beloofd. Maar het regent zo hard, dat je zonder zwemdiploma de caravan niet uit kunt. We hadden wel honger. We moesten eten. Ik ging op onderzoek uit. En ik vond:

Een tros druiven
Een stukje kaas
Stokbrood
Een bakje noten

Super gezond eten.

En super gezellig, want mama stak er een waxinelichtje bij aan. Het maakte schaduwen op de wand van de caravan. Dat zag er heel apart uit. Een beetje geheimzinnig.

Het viel me op dat mama niet op haar telefoon keek.

Als ze verliefd is kijkt ze elke minuut op haar telefoon.

Ze was dus niet verliefd. Ik begon er niet over. We aten brood, druiven, een nootje en kaas.

'Dit is wel heel speciaal', zei mama met een glimlach.

Ze zei het nog eens, maar nu hard, zodat ik het wel verstond.

Met mijn handen aan mijn mond tetterde ik: 'Mijn diner voor twee!' Ik stopte een druif in mijn mond en wilde vragen of ze verliefd was. Maar ik deed het niet. We hadden het gezellig en dat wilde ik vooral zo houden.

We werden moe van die schaduwen van het

waxinelichtje en gingen heel vroeg naar bed. Ik dacht nog: ik doe geen oog dicht van die kletterende regen boven mijn hoofd. Maar als je in je bed ligt is het toch wel een fijn geluid. Ik viel al gauw in slaap.

Maandag 25 juli

Ik heb een nieuw liedje bedacht:

Het regent, het regent
de caravan is nat
de zee is grijs en donker
en mama is het zat.

Dinsdag 26 juli, tien uur 's morgens in de stromende regen

Mama en ik hebben samen naar de weersverwachting op haar telefoon gekeken. Die ziet er zo uit:

DI		15°
WOE		16°
DO		15°
VRJ		15°
ZAT		18°

Pas zaterdag wordt het droog. Maar die dag gaan we naar huis. Ik denk aan mijn nieuwe bikini en aan mijn nieuwe badlaken. En aan mijn zonnebrandcrème. Die heb ik hier helemaal niet nodig. Ik heb hier helemaal niets meer nodig, want mama vraagt: 'Zullen we naar huis gaan?'

'Mij best', zeg ik. Ik heb mijn boek toch al uit.

We pakken onze koffer in en gaan naar huis. In de stromende regen.

Ik had zo gehoopt dat mijn vriendinnen konden zeggen: 'Wat ben jij bruin geworden!'

Dat gaat niet gebeuren.

Ben ik nu een pechvogel?

Niet echt, vind ik. Ik zat vier dagen met mama in een caravan in de stromende regen. We kregen geen ruzie. Het was best gezellig, op de regen na.

Woensdag 27 juli

Nu zit ik thuis in de stromende regen, lekker in mijn pyjama. De post bracht kaarten van mijn vriendinnen. Ze lagen in de bus toen ik gisteren thuiskwam. Die kaarten, bedoel ik, niet mijn vriendinnen. Was dat maar waar.

Ik heb net warme chocolademelk gemaakt. Voor ik het eerste slokje nam, dacht ik aan Kato. Ze is dol op warme chocolademelk. Vooral als er een flinke dot slagroom op zit. In de Ardennen regent het net zo erg als hier. Kato had haar kaart vol regendruppels

getekend. Arme Kato, ze spoelt haar tent uit.

Ik zit lekker thuis.

Eerst heb ik in bad gelegen met bergen badschuim. Tot mijn velletje helemaal verrimpeld was.

Daarna heb ik mijn nagels gevild en gelakt. Ik heb ze allemaal verschillend gemaakt. Zo ongeveer:

Ik stond voor mijn kleerkast te kijken. Wat zou ik vandaag aandoen? Toen zag ik dat blauwe rokje. Het was een saaie rok, die ik nooit droeg. Maar ik kreeg een idee hoe ik die rok leuker kon maken.

Ik pakte naald en draad en de grote knopendoos.

Ik zocht zeven knopen uit in de kleuren van de regenboog: rood, oranje, geel, groen, blauw, indigo en violet. Ik naaide de knopen op de rechterzijnaad van de saaie rok. En opeens was de rok niet meer saai. Ik trok hem meteen aan. Mama zei: 'Wat heb jij een leuke rok aan.'

'Dat is een speciaal ontwerp', antwoordde ik, 'helemaal zelf bedacht.'

Mama knikte goedkeurend. 'Je hebt talent.'

